

РЕШЕНИЕ

№ 6327

гр. София, 13.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Златка Илиева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **5688** по описа за **2020** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Г. С. Л. срещу Решение от 20.01.2020г. по н.а.х.д № 14344 по описа за 2018 година на СРС, с което е потвърден Електронен фиш серия К № 1507640, издаден от СДВР, с който на основание чл.189, ал.4, вр. с чл. 182, ал.1, т.4 от ЗДвП на Г. С. Л., като законен представител на ЮЛ ЕИК[ЕИК]- ползвател на МПС л.а. „Фолксваген ЦЦ” рег [рег.номер на МПС] е наложено административно наказание глоба от 400/четиристотин/ лева, за нарушение на чл. 21, ал.2от ЗДвП..

В касационната жалба се излага становище, че постановеното съдебно решение е незаконосъобразно, постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Твърди, че не е извършил вмененото му нарушение. Излага съображения за изтекла погасителна давност. Претендира отмяна на съдебния акт и отмяна на атакуваното НП.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен не се явява и не изпраща процесуален представител.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, редовно уведомен, не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура, чрез представителя си моли решението на СРС да бъде оставено в сила, като правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество е основателна. Съображенията за това са следните:

Софийски районен съд, въз основа на събраните писмени доказателства, е приел за установено от фактическа страна, че въз основа на заснемане с автоматизирано техническо средство № 505, на 06.02.2017г. в 11.02 часа в [населено място] по Околовръстен път с посока от бул. Б. шосе към бул. Ц. шосе, разклона на [населено място], е установено, че при ограничение на скоростта от 60км/ч. за населено място с п.з.Б26 и допълнен с пътен знак Е24, автомобил „Фолксваген ЦЦ” рег [рег.номер на МПС] се движил със скорост 97 км/час. Горното представлява нарушение на чл. 21, ал.2 от ЗДвП.

От правна страна, СРС е приел, че при съставянето на ЕФ не са допуснати съществени процесуални нарушения.

С оглед доказателствата по делото, съдът е счел за безспорно установено, че жалбоподателят, в качеството си на законен представител на ЮЛ ЕИК[ЕИК]-ползвател на МПС, е извършил вмененото нарушение на правилата за движение при управление на МПС, поради което и правилно е ангажирана отговорността му на основание чл.189, ал.4, вр. с чл. 182, ал.1, т.4 от ЗДвП.

Настоящата инстанция не споделя тези изводи.

Правилно, съдът е приел, че от обективна страна нарушението е установено с допустими от закона средства и по предвидения за това ред. Същият е изложил подробни съображения в тази насока, които се споделят от настоящата инстанция и не следва да бъдат преповтаряни.

Доколкото нарушението е извършено на 06.02.2017г., по отношение на същото към настоящия момент не е изтекла предвидената абсолютна погасителна давност от 4г и 6м. Ето защо, противно на доводите в касационната жалба, не е налице пречка за образуване на административнонаказателно производство и реализиране на съответната отговорност.

Съдът намира обаче, изводът, че за допуснатото нарушение следва да бъде санкциониран именно жалбоподателят, в качеството му на законен представител на ЮЛ ЕИК[ЕИК]- ползвател на МПС, за необоснован.

На първо място, в обжалвания електронен фиш липсва посочване на ЕИК, както и на факти, които да обусловят извод, че става дума за ЮЛ, така, както е приел съдът. В съдържанието на същия е записано единствено, че жалбоподателят е законен представител на ИК. От електронния фиш не се установява вида, наименованието и ЕИК на търговеца, за когото се твърди, че жалбоподателят е негов законен представител.

Съдът намира, че изписването на ИК / без да е ясно какво точно означава абревиатурата „ИК“/ не е достатъчно да идентифицира собственика или ползвателя на превозното средство, с което е извършено нарушението, още по-малко дали същият е ЮЛ или ФЛ. По преписката е приложена справка за първоначална регистрация на процесния автомобил, от която е видно, че същият е собственост на [фирма], а се ползва от [фирма]. От цитирания документ не се установява връзка между посочените в нея търговци и вписаното в електронния фиш ИК. По делото не са ангажирани доказателства досежно това кои лица представляват посочените дружества и в частност, че жалбоподателят е законен представител на някое от тях.

При тези обстоятелства, съдът приема твърдението на наказващия орган в ЕФ, че именно жалбоподателят е извършил процесното нарушение, в качеството си на законен представител на неперсонифициран търговец, за недоказано.

Като е достигнал до обратен извод – за безспорна доказаност на вмененото нарушение, първоинстанционният съд е постановил решение при превратен анализ на доказателствата по делото. С горното същият е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила. Ето защо, оспореният съдебен акт следва да бъде отменен, като се постанови и отмяна на обжалвания електронен фиш.

По изложените съображения, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 20.01.2020г. по н.а.х.д № 14344 по описа за 2018 година на СРС, с което е потвърден Електронен фиш серия К № 1507640, издаден от СДВР.

Вместо това

ОТМЕНЯ Електронен фиш серия К № 1507640, издаден от СДВР.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.